

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Tomáše Foltase a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **Q. T. N.**, zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Kašparovo náměstí 2271/5, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2025, čj. OAM-759/ BA-BA01-HA13-2025, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 12. 2025, čj. 62 Az 41/2025-37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany z důvodu, že ve Vietnamu dluží peníze tamější mafii a při návratu do Vietnamu mu hrozí nebezpečí ze strany lichvářů. Žalobce se dle svých tvrzení nemohl obrátit na vietnamskou policii nebo jiné tamější státní orgány, neboť ty by mu s jeho situací nepomohly.

[2] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a ani § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem.

[3] Krajský soud shledal, že žalovaný zjistil skutkový stav v dostatečném a aktuálním rozsahu. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce se nikdy neobrátil na vietnamské státní orgány, ačkoliv mu v tom nic nebránilo. Krajský soud v tomto ohledu vycházel z judikatury Nejvyššího správního soudu, z níž vyplývá, že obava z pronásledování soukromou osobou není důvodem pro udělení azylu, jestliže daný žadatel o azyl nepožádal o pomoc úřady své země původu. Judikatura se již zabývala také situací dlužníků ve Vietnamu a dospěla k závěru, že v této zemi jsou zajištěny mechanismy účinné ochrany

u státních orgánů a že vietnamské právo postihuje případy lichvy. V takové situaci tedy nelze rezignovat na ochranu ze strany vietnamských státních orgánů.

[4] Krajský soud dále vysvětlil, že dle judikatury je to žadatel o azyl, kdo by měl primárně tvrdit důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Krajský soud však v tomto ohledu shledal, že žalobcova tvrzení byla příliš obecná. Krajský soud zároveň neshledal ani důvody pro udělení humanitárního azylu či doplňkové ochrany. Krajský soud tedy uzavřel, že rozhodnutí žalovaného ob stojí.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti tomuto rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Stěžovatel má za to, že žalovaný opomíjí, že stěžovatel se nachází v České republice a není zřejmé, jak by se měl domáhat ochrany u vietnamských orgánů a teprve po neúspěšnosti této ochrany se vrátit do České republiky a žádat zde o azyl. Dále žalovaný opomíjí, že pokud se stěžovatel vrátí do Vietnamu a bude se neúspěšně domáhat ochrany u tamějších státních orgánů, vystaví se tím nebezpečí před lichváři. Nastanou tedy ty důsledky, před nimiž se chce stěžovatel chránit v České republice. Jde-li o úvahy krajského soudu ohledně vietnamských státních orgánů a jejich vztahu k lichvě, tak stěžovatel má za to, že tyto úvahy jsou pouze teoretické a nezabývají se praxí. Krajský soud opomíjí vysokou míru korupce ve Vietnamu.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že jak jeho rozhodnutí, tak i rozsudek krajského soudu jsou zákonné a přezkoumatelné.

III. Posouzení Nejvyššího správního soudu

[7] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. platí, že rozhodoval-li po 31. 3. 2021 před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce, a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Při rozhodování o přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vychází z judikaturou ustálených kritérií, která pramení ze závěrů usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, *Ostapenko*, č. 933/2006 Sb. NSS. Tyto závěry jsou použitelné i po novele s. ř. s. č. 77/2021 Sb. (usnesení NSS z 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[8] Nejvyšší správní soud, dle závěrů usnesení *Ostapenko*, přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Zásadní pochybení musí spočívat v tom, že krajský soud ve svém rozsudku nerespektoval ustálenou a jasnou judikaturu, a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování bude docházet i v budoucnu, nebo pokud krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[9] Kasační stížnost je nepřijatelná.

pokračování

[10] Stěžovatel v kasační stížnosti nespornuje, že se neobrátil na vietnamské státní orgány. Jeho kasační tvrzení však směřují k závěru, že se stěžovatel nemůže na tyto orgány obrátit, neboť má za to, že mu tyto orgány nemohou poskytnout účinnou ochranu.

[11] Jak uvedl krajský soud v napadeném rozsudku, Nejvyšší správní soud se opakovaně zabýval otázkou, zda lze za důvod pro udělení mezinárodní ochrany považovat také hrozbu újmy ze strany soukromých věřitelů v případě, že se daný stěžovatel navrátí do země původu. Nejvyšší správní soud opakovaně vyslovil, že tvrzení stěžovatele o jeho obavách z pronásledování či nebezpečí bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátil se svými problémy na příslušné orgány, nelze podřadit pod zákonné důvody pro udělení mezinárodní ochrany (rozsudek NSS z 16. 9. 2008, čj. 3 Azs 48/2008-57; usnesení NSS z 6. 1. 2022, čj. 5 Azs 61/2020-30, bod 14; z 25. 5. 2023, čj. 4 Azs 87/2023-41, bod 15). Případná subjektivní nedůvěra stěžovatele v orgány státu původu neodůvodňuje rezignaci na využití prostředků ochrany, které tyto orgány poskytují (rozsudky NSS z 10. 3. 2004, čj. 3 Azs 22/2004-48; z 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005-54; usnesení NSS z 17. 5. 2023, čj. 1 Azs 57/2023-30, bod 12; z 9. 5. 2023, čj. 9 Azs 71/2023-26, bod 6; z 30. 9. 2025, čj. 7 Azs 141/2025-28, bod 10).

[12] Jde-li o praxi vietnamských státních orgánů ve vztahu k lichvě, tak žalovaný a krajský soud vycházeli mj. z Informace Ministerstva zahraničních věcí z 21. 1. 2025 (*Půjčky, úvěry a lichva*). Stěžovatel konkrétně nevyvrací, proč by tento podklad nesplňoval požadavky, které na něj klade judikatura (rozsudek NSS z 4. 2. 2009, čj. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS, bod 16). Tento podklad uvádí, že ve Vietnamu jsou „úvěry načerno“ nežádoucí a nelegální. Vietnam má příslušnou legislativu v občanskoprávní i trestněprávní oblasti a lze se bránit v občanském soudním řízení. Může jít i o trestný čin lichvy, přičemž dlužník se může obrátit na orgány činné v trestním řízení, aniž by byl sám postižen. Ve Vietnamu je v praxi lichva stíhána.

[13] Nejvyšší správní soud se v nedávné minulosti zabýval kasačními stížnostmi stěžovatelů, kteří se obávali návratu do Vietnamu kvůli pronásledování ze strany věřitelů. Šlo o srovnatelné situace, jako je i ta nyní posuzovaná. Nejvyšší správní soud odmítl tyto kasační stížnosti pro nepřijatelnost (usnesení NSS z 15. 1. 2026, čj. 9 Azs 125/2025-35, body 12 až 15; z 5. 3. 2026, čj. 4 Azs 250/2025-33, bod 12; z 20. 3. 2026, čj. 7 Azs 264/2025-26, bod 8; z 14. 11. 2025, čj. 8 Azs 150/2025-20, bod 16).

[14] Kasační stížnost nevyvolává otázky, které by dosud nebyly v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešeny anebo byly řešeny rozdílně či vyžadovaly učinit judikaturní odklon. Nejedná se ani o případ zásadního pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Krajský soud naopak posoudil případ stěžovatele v souladu s výše odkazovanou ustálenou judikaturou, od níž Nejvyšší správní soud neshledal důvod se odchýlit.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud konstatuje, že podaná kasační stížnost svým významem nepřesahuje podstatně vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[16] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, bod 53). Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. dubna 2026

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu